

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 27C/199/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7200899756
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adrián Pažúr
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7200899756.44

Uznesenie

Okresný súd Košice II v právnej veci žalobcu: KS REALITY s.r.o. so sídlom Dopravná 12, Košice, IČO: 361 98 129 právne zastúpený: JUDr. Miroslav Vereb, advokát so sídlom Hrnčiarska 3, Košice, proti žalovaným: 1. D. P. J., narodený XX.X.XXXX, bytom H. XXX/XX, F. Ida, 2. P. Z. J., narodená XX.XX.XXXX, H. XXX/XX, F. D., obaja právne zastúpení: JUDr. Miroslav Katunský, advokát so sídlom Floriánska 16, Košice v konaní o zaplatenie 44.020,21 eura s príslušenstvom, o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 27C/199/2000-1142 z 29.01.2018, takto

rozhodol:

Sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 27C/199/2000-1142 z 29.01.2018 zamietla.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 27C/199/2000-1142 z 29.01.2018 vydaným súdnym úradníkom bolo rozhodnuté o výške trov konania tak, že žalobca bol zviazaný na ich náhradu žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne vo výške X.XXX,XX eura (z toho X.XXX,XX eura trovy právneho zastúpenia).

2. Uznesenie napadol v zákonnej lehote sťažnosťou žalobca. V písomnej sťažnosti spochybnil správnosť záverov rozhodnutia, označil uznesenie o výške trov konania za zmätočné a nevykonateľné, keď sa žalobcovi ukladá povinnosť náhrady spoločne a nerozdielne, hoci na strane žalobcu je len jeden subjekt (sic). V ďalšom označil šesť písomných vyjadrení žalovaných (zo dňa 24.09.2004, 24.03.2006, 23.04.2007, 18.01.2010, 10.06.2016 a 07.11.2016), ktoré súd považoval za účelné a ktoré podľa názoru žalobcu boli nadbytočné (a tým nemohli byť účelné), keď neboli reakciou na výzvu súdu, čo je v konečnom dôsledku v rozpore s hospodárnosťou a „primeranosťou“ v poskytovaní právnych služieb. Žalobca sťažnosťou napadol aj priznanú náhradu za odvolanie žalovaných z 21.04.2008 a 14.04.2011, obe proti rozhodnutiam o znalečnom s tým, že označil za absurdné a nepredstaviteľné, nemajúce oporu v Občianskom súdnom poriadku ani v Civilnom sporovom poriadku, aby náhradu za takéto úkony zaplatil žalobca. Napokon označil celý ods. 9 napadnutého uznesenia za nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, namietol tiež nedoručenie písomného podania právneho zástupcu žalovaných 1. a 2. zo dňa 08.08.2017. S poukazom na hore uvedené dôvody navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. [§ 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“)]

4. O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie [§ 248 CSP]

5. Súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania. [§ 249 CSP].

6. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. [§ 250 ods. 1 CSP]

7. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. [§ 251 CSP]

8. Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí aj za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu. [§ 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“)]

9. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a dôvodov sťažnosti žalobcu súd uzavrel, že sťažnosť nie je dôvodná.

10. Sťažnosť žalobcu sa dotýka tej časti priznanej náhrady trov konania, v ktorej súd priznal advokátovi žalovaných odmenu za písomné vyjadrenia, ktoré žalobca nepovažoval za účelné a v podstate vyjadril, že zbytočne zahlcovali konanie. Súd preto v rámci konania o podanej sťažnosti znova posudzoval účelnosť trov spočívajúcich v odmene advokáta za písomné podania žalovaných (uvedené v ods. 2. tohto odôvodnenia) a konštatuje, že ide o úkony právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktoré mali význam pre konanie a jeho vývoj, resp. s nimi vyhláška č. 655/2004 Z. z. výslovne počíta.

11. Bližšie k povahe žalobcom napádaných úkonov súd uvádza, že po preskúmaní spisu zistil, že na písomné vyjadrenie z 24.09.2004 a 18.01.2010 boli žalovaní súdom vyzvaní v dňoch 25.08.2004, resp. 16.11.2009, vyjadrenie z 10.06.2016 bolo vyvolané výzvou Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho k novej aplikácii zákonných ustanovení súdom prvej inštancie neaplikovaných. Vyjadrenie z 23.04.2007 a 24.03.2006 sú nepochybne úkonmi, za ktoré advokátovi patrí odmena, keď majú relevanciu k veci samej, konkrétne k otázkam znaleckého posudku, ktorý bol pre vývoj konania podstatným dôkazným prostriedkom. Napokon, nepochybne správnym a zákonu (resp. vyhláške č. 655/2004 Z. z.) zodpovedajúcim bolo aj priznanie náhrady trov za vyjadrenie žalovaných zo 07.11.2016, keď išlo o vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania, za čo podľa výslovného znenia ustanovenia § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny.

12. K námietkam žalobcu ohľadne priznanej náhrady za odvolania proti uzneseniam o znalečnom súd dáva žalobcovi do pozornosti ustanovenie § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej a účinnej v čase vykonania napadnutých úkonov. Vyššia súdna úradníčka predmetné ustanovenie správne aplikovala a priznala za takto vykonané úkony právnej služby žalovaným náhradu vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, ako vyplynulo z ods. 8 napadnutého uznesenia.

13. Záverom súd k námietke žalobcu týkajúcej sa ods. 9 odôvodnenia uznesenia z 29.01.2018 uvádza, že nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť sa nemôžu vykladať ako vlastnosti súdnych rozhodnutí v prípade, keď adresát rozhodnutia neporozumie jeho obsahu (tzn. ide o objektívne kritériá na kvalitu súdnych rozhodnutí). V ods. 9 napadnutého uznesenia vyššia súdna úradníčka uviedla výšku základnej sadzby tarifnej odmeny, ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorej bola určená a uviedla, že vyčíslenie trov žalovaných (ktoré nebol dôvod žalobcovi doručovať) zákonnú výšku nepresahovalo.

14. Napokon k výhrade žalobcu k výroku napadnutého uznesenia súd konštatuje, že solidarita vyjadrená slovami „spoločne a nerozdielne“ môže byť aktívna alebo pasívna, pričom bližšie vysvetlenie, vzhľadom na to, že žalobcovi boli slová „spoločne a nerozdielne“ podrobne vysvetlené aj v odôvodnení potvrdzujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/298/2016-1128 zo 07.06.2017 (odsek 13. odôvodnenia predmetného uznesenia), súd nepokladá za potrebné opakovať.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd sťažnosť žalobcu zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu odvolanie nie je prípustné. [§ 357 CSP a contrario].